

Φίλιππος Αβρανάς

Εκπρόσωπος ΣΑΤΕ

Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας.

Θα ήθελα να ξεκινήσω πρώτα από το ερώτημα που έθεσε ο κύριος Διευθύνοντας Σύμβουλος πριν, όσον αφορά το λόγο που ακόμη βλέπουμε τα ρέματα γεμάτα μπάζα ενώ το Υπουργείο έχει κάνει ότι έχει κάνει μέχρι στιγμής. Θα ήθελα απλώς να βάλω στο σκεπτικό οποιουδήποτε θέλει να απαντήσει σ' αυτή την ερώτηση το εξής: Ακόμη και σήμερα, ενώ από το 2017 είναι σαφές ότι όλα τα δημόσια έργα, οι προϋπολογισμοί των δημοσίων έργων πρέπει να συμπεριλαμβάνουν το κόστος της ανακύκλωσης των ΑΕΚΚ, ακόμη και σήμερα δημοπρατούνται έργα στα οποία δεν υπάρχει αντίστοιχο κόστος. Αυτό δεν έχει να κάνει σε τίποτα με τους κατασκευαστές. Αυτό έχει να κάνει με τις υπηρεσίες, είτε των ΟΤΑ είτε των περιφερειών. Φαντάζομαι στο υπουργείο δεν γίνεται αυτό, αλλά στα πολλά μικρά έργα δεν υπάρχει ακόμη το κόστος των ΑΕΚΚ. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, εφόσον δεν υπάρχει το αντίστοιχο κόστος να μην αναλαμβάνει κανείς να το κάνει χωρίς να πληρωθεί. Άρα ένα είναι το ότι δεν έχει συμπεριληφθεί ακόμα καθ' ολοκληρίαν το κόστος των ΑΕΚΚ στους προϋπολογισμούς των δημοσίων έργων. Το δεύτερο είναι ότι δεν υπάρχει κανένας έλεγχος σχετικά με τις αποθέσεις όπου γίνονται. Γιατί σε κάθε περιοχή που κατασκευάζεται ένα έργο δεν είναι τόσο δύσκολο να βρεις ποιος είναι αυτός ο οποίος έχει εναποθέσει τα αντίστοιχα απόβλητα. Οι υπηρεσίες όμως, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, δεν κάνουν τίποτα γι' αυτό. Περιμένουν κάποια καταγγελία ή δεν ξέρω τι άλλο, για να μπορέσουν να βρουν ποιος είναι αυτός ο οποίος έχει κάνει την παράνομη απόθεση. Αν είναι έργο, να βρούμε για ποιο λόγο έγινε η παράνομη απόθεση, ποιος έπρεπε να το κάνει και τελικά να γίνει η δουλειά έτσι όπως πρέπει να γίνει. Αυτό για μας είναι το σημαντικότερο από όλα.

Τώρα όσον αφορά τα υπόλοιπα που άκουσα σήμερα, και για την ενσωμάτωση ενός 15 % προϊόντων από την ανακύκλωση μετά από εναλλακτική διαχείριση, όλα αυτά είναι θετικά. Είναι πάρα πολύ σημαντικό όμως όποιος τρόπος και να βρεθεί για να ενσωματωθούν τα υλικά στα δημόσια έργα, να είναι σαφής. Και λέω σαφής, γιατί πάμπολλες φορές υπάρχουν νομοσχέδια τα οποία ενώ έχουν κάποιο συγκεκριμένο πνεύμα, αυτό το πνεύμα δεν περνάει στις υπηρεσίες οι οποίες εκτελούν έργα. Άκουσα για την ενσωμάτωση των 15% και θα ήθελα να σας κάνω και μια εναλλακτική πρόταση. Επειδή τα δημόσια έργα δεν είναι όλα ίδια και το ποσοστό του 15% ή του 10% ή το 20% ή οτιδήποτε άλλο σε άλλα έργα να μπορεί να γίνει και σε άλλα έργα να μην μπορεί να γίνει, υπάρχει ο εναλλακτικός τρόπος της πριμοδότησης, όποτε ενσωματώνεται ένα υλικό μετά από εναλλακτική διαχείριση. Κατά την άποψή μας είναι πολύ πιο σίγουρο ότι αυτό το μέτρο θα λειτουργήσει καλύτερα, γιατί όταν κάτι πριμοδοτείται, είτε ο ανάδοχος, είτε η υπηρεσία μπορεί να ψάξει, να βρει τους τρόπους, ποιο υλικό, πιστοποιημένο πάντοτε εννοείται, ούτως ή άλλως μη

πιστοποιημένα υλικά δεν μπορούν να ενσωματωθούν στα δημόσια έργα, μπορεί να ενσωματωθεί στα αντίστοιχα έργα.

Πάρα πολύ σημαντικό πράγμα είναι η διαλογή στην πηγή. Επειδή τυχαίνει να έχω και μία μονάδα ανακύκλωσης, η διαλογή στην πηγή είναι το άλφα και το ωμέγα για να μπορέσει να γίνει ενσωμάτωση των υλικών στα δημόσια έργα. Μέχρι στιγμής δεν υπάρχει κάτι στο συγκεκριμένο θέμα. Θα πρέπει να θεσμοθετηθεί. Θα σας περιγράψω το εξής: Σε ένα έργο υδραυλικό, ύδρευσης ή αποχέτευσης, έχουμε το άρθρο του τιμολογίου που λέει για την εκσκαφή, το οποίο λέει, πρέπει να σκάψει ο ανάδοχος μαζί με το οδόστρωμα και την υπόλοιπη εκσκαφή. Άρα πρέπει ούτως ή άλλως να ανακατέψει το μπετόν ή την ασφαλτο μαζί με τα προϊόντα της οδοστρωσίας και μαζί και με το χώμα. Αυτό καθιστά πάρα πολύ δύσκολο, το υλικό που θα βγει και που θα οδηγηθεί σε μονάδα ΑΕΚΚ να μπορέσει να επεξεργαστεί με χαμηλό κοστολόγιο. Αυξάνει πάρα πολύ το κοστολόγιο. Άρα ουσιαστικά οδηγεί σε πολύ μεγάλο κοστολόγιο και άρα δεν μπορεί εύκολα να επεξεργαστεί και να δοθεί ξανά στα δημόσια έργα. Αυτό κατά την άποψή μου, είναι πάρα πολύ σημαντικό και επίσης θα πρέπει να εναρμονιστούν λίγο τα άρθρα των τιμολογίων των δημοσίων έργων με το πνεύμα της εναλλακτικής διαχείρισης. Για να σας δώσω να καταλάβετε τι σημαίνει κυκλική οικονομία στα δημόσια έργα θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Εκτελώ ένα έργο σε κάποια περιοχή στην οποία η σύσταση του εδάφους είναι αμμοχαλικώδης. Κάνω την εκσκαφή. Ό,τι σκάβω εφόσον έχει και κάποιο κομμάτι ασφάλτου, κάποιο κομμάτι σκυροδέματος ή οτιδήποτε άλλο από το οδόστρωμα πρέπει να το οδηγήσω σε μονάδα ανακύκλωσης. Πηγαίνω το προϊόν στη μονάδα ανακύκλωσης. Το υλικό όμως που σκάβω είναι αμμοχάλικο. Θα μπορούσα πάρα πολύ εύκολα με κάποιο τρόπο, με κάποιο κοσκίνισμα να βγάλω την άμμο. Δεν μου δίνετε το δικαίωμα, δεν πειράζει, το οδηγώ στη μονάδα ανακύκλωσης, το κάνει η μονάδα ανακύκλωσης. Κοσκινίζει το υλικό και βγάζει την άμμο. Έχω το δικαίωμα να πάρω ξανά το υλικό από τη μονάδα ανακύκλωσης και να το ενσωματώσω στο έργο; Όχι γιατί το άρθρο που πληρώνει τον εγκιβωτισμό των σωλήνων με άμμο σου λέει ξεκάθαρα: εγκιβωτισμός σωλήνων με άμμο λατομείου. Άρα δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω καθόλου τα υλικά τα οποία βρίσκω. Σ' αυτό το σημείο λοιπόν, είτε προσθέτοντας στον όρο «άμμο-λατομείου» τον όρο «ή μετά από εναλλακτική διαχείριση» ή με άλλον κατάλληλο τρόπο ,θα πρέπει να εναρμονιστούν τα δύο πράγματα έτσι ώστε να μπορέσουν να ενσωματωθούν τα υλικά από εναλλακτική διαχείριση στα δημόσια έργα.

Ευχαριστώ.